

Posudek diplomové práce

Autor práce: Hana Pelikánová

Název práce: Poválečná reemigrace daruvarských Čechů ve světle životních příběhů a dobových pramenů

Vypracováno: Fakulta humanitních studií UK, katedra obecné antropologie 2007

Cílem práce je přiblížit čtenáři prostřednictvím autobiografických vyprávění problematiku přesídlení části enklávy Čechů ze západní Slavonie do novoosídleneckeho československého pohraničí po druhé světové válce a konfrontovat tato vyprávění s historickými písemnými prameny. Práce si klade za úkol takto vytvořit obraz historické události obohacené o příklady subjektivního vnímání události samotnými aktéry.

Téma, které si autorka vybrala, není mezi odborníky neznámé. Existuje k němu poměrně velké množství historické i antropologické literatury. Autorka tuto literaturu zná, v práci ji glosuje a pro svůj vlastní předmět studia si vybírá oblast tak zvaných individuálních migrací, která je zpracována nejméně.

Hana Pelikánová pracuje s příběhy deseti aktérů, s nimiž provádí rozhovor technikou doporučenou v rámci orální historie, kterou také ve své práci jako součást metodologického úvodu představuje. Je chvályhodné, že orální historii chápe jako subdisciplínu, která je vyústěním metod a technik několika společenskovedních oborů, mimo jiné též etnologie, kde se techniky blízké orální historii používají již celou řadu let.

Autorka adekvátně pracuje s již v minulosti publikovanými poznatky. Migraci z Jugoslávie zahrnuje do širšího kontextu poválečné reemigrace do Československa. Dobovou atmosféru, kterou vystihují Vaculíkovy rozbory a publikované edice dokumentů, dokresluje dalšími informacemi získanými z dobového tisku, zejména z časopisu Jednota, jehož citace působí v textu velmi ilustrativně.

Samotný terénní výzkum byl uskutečněn se vzorkem deseti aktérů, kteří byli kontaktováni pomocí snow ball sampling method, kdy první kontakt byl učiněn prostřednictvím redaktora časopisu Ilova, jenž odebírali převážně daruvarští Češi. Lze ocenit, že si autorka podrobně všímá tazatelské situace, popisuje důvody odmítnutí oslovených aktérů, počet rozhovorů s jednotlivými aktéry, ochotu odpovídat na otázky. Ke standardu orální historie patří, že autorka nechávala vyprávějícím co největší volnost projevu a přepisovala rozhovory co nejvěrněji mluvenému slovu.

V závěru práce autorka porovnává vyprávění aktérů s písemnými prameny a zaznamenává, že některá témata probíraná v písemných pramenech v naracích absentují. Jedná se zejména o politický kontext přesídlení. Je to celkem logické. Zde je třeba vzít v úvahu nejen zájem aktérů ze slavonského lázeňského městečka a přilehlých obcí, ale také jejich osobnostní charakteristiky. V době stěhování bylo nejstaršímu vyprávějícímu 27 let a nyní, již staří lidé hovoří o důležitém životním přelomu, který se odehrál v době jejich mládí.

Práce je napsaná kultivovaným jazykem, je přehledná, rozsahem spíše nadprůměrná. Ukazuje, že autorka umí formulovat cíle výzkumu, vybrat vhodné písemné prameny, zvolit adekvátní metodu sběru dat, uskutečnit terénní výzkum a realisticky jej vyhodnotit. Práce odpovídá nárokům kladeným na diplomové práce.

Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhovaný stupeň hodnocení: výborně.

V Praze 15. 3. 2007

PhDr. Zdeněk Uherek, CSc.
vedoucí práce